

یک شاخه گل بر نامه شماره ۲۰۲ (ساقی نامه) محمودی خوانساری، آهنگ: خالقی، اصفهان

ارکستر گهما آهنگ بیات اصفهان ساخته آقای روح الله خالقی را که به می ناب معروف است
به زیبایی اجرا می کند.

نورالدین ثابت ایانی: (شعر از خلیلی افغانی)

یارب دردی که ناله آغاز کنم	شوری که سرود شوق را ساز کنم
چشمی که بسوی خویش چون باز کنم	آن کشته را ز دور آواز کنم
تما روش زمانه آموخته ایم	با چشم گشاده و لب دوخته ایم
تا مثل زندگی بر افروخته ایم	چون شمع به بزم دیگران سوخته ایم

کسانی که با شعر و ادب سروکار دارند و شیفته آثار دلاویزند با نام استاد خلیلی و ترانه های
شور انگیز او آشنایی دارند، زیرا از دیر باز قطعات و غزل های گرم و آتشین وی در سینه صاحب
نظران نقش بسته و بر خاطر ایل دل نشسته است، خلیلی از مردان فاضل و شعرای عالی قدر
کشور دوست و همسایه عزیز ما افغانستان است و در دانشگاه کابل سمت استادی دارد، ظرافت
طبع و طراوت سخن وی را از این ترانه های جانسوز می توان دریافت.

پیانو و سپس ارکستر گهما آهنگ بی کلام (ای بهار دل نشین) رامی نوازند.

ای مرغ نوای زندگی ساز مکن	وی باد سحر پرده شب باز مکن
غمهای زمانه را به ما یاد ده	ای مرغ در این عکله آواز مکن

ارکستر گهما بچنان آهنگ بی کلام گهمای رنگارنگ ۲۲۴ را اجرا می کند.

ای چشمه خوش چه جانفزای آبی	پیغام که داری ز کجای آبی
مانند سرشک من نهان از مردم	آهسته و نرم و بی صدای آبی

ارکستر قسمت پیمان آهنگ را اجرامی کند.

کلام وی در عین سادگی و روانی از رقت نازک خیالی لبریز و از فصاحت و انجام برخوردار است. اشعاری که به سمع می رسد زاده طبع حساس و ذوق لطیف این نغمه پرداز بلند آوازه کشور افغانستان است.

آقای رضا ورزنده با ستور قطعاتی در مایه بیات اصفهان می نوازند.

کام دلم زکریه میسرنمی شود
این قطره های خون شده کوهر نمی شود
لجنه زندگی است همین یک دوروز عمر
صد سگر کاین دوروز مکر نمی شود

ستور و تنگ نغماتی ضربی در اصفهان به یادگاری می نوازند.

آواز محمودی خوانساری: (شعر از خلیلی افغانی)

(تا سرب پایی) آن بت رعنا کذا شتیم
پا پر فراز طارم اعلی کذا شتیم
(شب رفت و ناله های) ۲ دلم ناشنیده ماند
(این آرزو) ۲ به وعده فردا کذا شتیم
بر آستان اهل نظر جا گرفته ایم
(تا دست رد) ۲ به سینه دنیا کذا شتیم
(جز خار خار عشق) ۲ که در دل خلیده است
هر گل که داشت خار تمنا، کذا شتیم
در وصف آن غزال، غزلهای آبدار
مجنون صفت به سینه صحر کذا شتیم

نورالدین ثابت ایانی:

داغم زمرک عشق که در روزگار ما
یک چشم در مصیبت وی تر نمی شود

ستور و ضرب آهنگ ساقی نامه را آغاز می کنند.

محمودی خوانساری:

بیاساقی ای مونس جان یا
غزل خوان و مست و گل افشان یا

شب آمد به پیمان شراب تو کو
سپیده در می آفتاب تو کو
بده می که مار به مار دهد
دل روشن و جان آگه دهد
بده می که یاد جوانی کند
در این شام غم شادمانی کند

نورالدین ثابت ایامی:

تا برب من آه شمر باری هست
بر نای کشته دلم تازی هست
در نای امید را اگر بر بستند
تا مرگ بود رخنه دیواری هست

ارکستر گلهما آهنگ دیگری را در اصفهان آغاز می کند.

کوینده خانم از راویو:

شأنه گل که نثار شد شماره ۲۰۲ بود که با شرکت آقایان محمودی خوانساری و رضا ورزنده در استودیو گلهما تنظیم گردیده، گفتار درباره استاد خلیلی افغانی از آقای ربی معیری، آهنگ موزون از آقای روح الهه خالقی، کوینده ثابت ایامی.

مدت اجرای برنامه ۲۹ دقیقه و ۵۶ ثانیه است.

توضیحات:

شأنه گل بالابا شماره ۲۰۲ به ثبت رسیده و آهنگ بی کلام برنامه آن در گلهمای رنکارنگ شماره ۲۲۴ و ۲۶۷ که هر دو از ساخته های آقای خالقی است اجرا شده، گفتار ربی معیری در مورد خلیلی افغانی سایش انگیز است و ربی در بستر بیماری شعری هم در جواب آن شاعر سروده که در دیوانش موجود است، غزلی را که مرحوم محمودی خواننده از خلیلی افغانی است و اشعار متن نیز از وی است ولی ساقه نامه را نتوانستم شناسایی کنم ضمناً در خلال نوازندگی آقای رضا ورزنده و نوازنده ضرب، بکاری دارند ولی نام نوازنده ضرب در معرفی ذکر نشده.

توجه: کلیه مطالب مندرج در بالا توسط محقق محترم جناب استاد علیرضا دربندی تهیه شده که شامل بررسی کامل برنامه و توضیحات افزوده شده شخص ایشان می باشد. جای دارد که سپاس فراوانمان را نثار ایشان بنماییم زیرا که نتیجه سالها زحمات خویش را وقف عموم کرده اند. در خاتمه از دوستانی

که جهت تصحیح و تکمیل این مطالب مایل به همکاری هستند تقاضامندم از طریق آدرس ایمیل Asheghane1golha@gmail.com با ایشان تماس حاصل نمایند.

مسعود نوین فرحبخش